І Книга Самуїла 19

Тимчасове примирення Саула з Давидом 1-8; Міхаль рятує Давида 9:17; Давид між пророками у Рамі 18-24

1 Саул сказав Йонатанові, своєму синові, й усім своїм слугам, що треба Давида вбити. Йонатан же, син Саула, був дуже прихильний до Давида,

2 і попередив його словами: «Саул, мій батько, наважився тебе вбити. Гляди ж, остерігайся завтра: сиди потай, заховайсь!

3 Я ж вийду й стану коло батька в полі, де ти будеш, і розмовлятиму про тебе з батьком, і що побачу, про те сповіщу тебе.»

4 Йонатан говорив Саулові, своєму батькові, добре про Давида, кажучи йому: «Нехай цар не грішить проти слуги свого Давида, бо він не провинився проте тебе, й те, що він зробив тобі, дуже корисне.

5 Він виставляв своє життя на небезпеку, він убив філістимлянина, й Господь через нього дав усьому Ізраїлеві велику перемогу: ти сам те бачив і веселився. Навіщо ж гріх на себе брати, кров невинну проливати, вбиваючи Давида без причини?»

6 Послухав Саул Йонатана й поклявся: "Так певно як Господь живе, він не помре!"

7 Покликав тоді Йонатан Давида і, передавши йому всю оцю розмову, ввів Давида до Саула, й був він при ньому, як і перше.

8 Якже війна розпочалася знову, двигнувся Давид у похід і воював з філістимлянами й учинив між ними велику різанину, так що вони втекли від нього.

9 Та на Саула напав злий дух від Господа. Він сидів дома зо списом у руках, коли Давид грав на гуслах.

10 Саул хотів прибити Давида списом до стіни, але він відскочив від Саула, спис устромився в стіну, а Давид утік і спасся.

11 Тієї ж самої ночі Саул послав гінців у дім Давида, щоб стерегти його й уранці вбити. Та Міхаль, жінка Давида, його про те сповістила: коли ти, мовляв, не врятуєшся цієї ночі, завтра будеш убитий!

12 і спустила Міхаль Давида через вікно. Отак він пішов геть, утік і врятувався.

13 Міхаль же взяла домашнього божка і поклала його в ліжко, а в головах його поклала козячу шкуру й прикрила одежею ліжко.

14 А як Саул прислав гінців узяти Давида, вона сказала: він, мовляв, хворий.

15 І відіслав Саул гінців назад, щоб побачити Давида, й наказав їм: "Принесіть його до мене в ліжку! Я мушу його вбити!"

16 Прийшли гінці - аж ось домашній божок у ліжку, а в головах у нього козяча шкура.
17 І каже Саул до Міхалі: "Чого ти мене так ошукала й випустила ворога мого, щоб він утік?" Міхаль же відповіла Саулові: "То він сказав до мене: Пусти мене, а якщо ні, вб'ю тебе!"
18 Отак Давид утік і, врятувавшись, прибув у Раму до Самуїла й розповів йому все, що Саул з ним зробив був. Потім пішли - сам він і Самуїл - та оселилися в Найоті.
19 Якже Саулові переказали: "Давид у Найоті в Рамі",
20 послав Саул посланців, щоб узяти Давида, й як ці побачили громаду провіщаючих пророків разом із Самуїлом, який був на чолі в них, дух Божий зійшов на посланців Саула, і вони й собі заходилися пророкувати.
21 Повідомлено про те Саула, й він послав других гінців, та й ці стали пророкувати. І як послав гінців утретє, то й ці теж почали віщувати.
22 Тоді він сам пішов у Раму й, дійшовши до великої ритви, що в Сеху, спитав: "Де Самуїл і Давид?" Йому відповіли: "В Найоті, в Рамі."
23 І він пішов звідтіль у Найот у Рамі, й дух Божий спустився на нього, і він увесь час віщував, ідучи в дорозі, аж поки прийшов у Найот у Рамі.
24 Він теж скинув із себе одежу й почав пророкувати перед Самуїлом, потім упав голий на землю і лежав увесь той день і ніч. Тому й пішла приповідка: "Хіба Саул також поміж пророками?"